

Bestaansdimensies in de werkcontext. Een illustratie door Mia Leijssen.

Recent gaf ik een inspiratiedag voor mensen in leidinggevende functies onder de overkoepelende titel: "Vitaliseren in crisistijd". Ik weerhoud er onderstaande illustratie uit.

Ik start zo'n dag altijd met de eerste focusingbeweging zodat mensen eerst hun aandacht in hun lichaam brengen en begeleid worden om daar vriendelijke erkenning te geven aan alles wat ze aantreffen. Die eenvoudige oefening op zich is iedere keer weer een heel ongewone maar erg krachtige start voor deze 'mannen' die gewend zijn heel veel verantwoordelijkheid te dragen en doelgericht, rationeel grote organisaties te besturen, maar die de voeling met hun eigen lichaam vaak vergeten.

Vervolgens geef ik de eenvoudige "Ik ben..." oefening (zoals uitgewerkt in Leijssen 2007 *Tijd voor de ziel*) en diverse uitnodigingen om hun leven verder te verkennen op persoonlijk niveau. Nadien volgt de uitleg over bestaansdimensies en laat ik hen hun eigen antwoorden op de oefeningen scoren in de dimensies. Dat is voor velen een grote revelatie. Er is dan een uitwisseling op groepsniveau waarbij ze de volledige vrijheid hebben om iets te delen van hun ervaringen en om bijkomend vragen te stellen en commentaren te geven. In een tweede luik gaan we exploreren hoe die dimensies in hun bedrijf of organisatie al dan niet aan bod komen. Dat is steeds zeer inspirerend en vernieuwend.

Zo was er bijvoorbeeld deze week de man die de vuilnisomhaling in een grote stad doorliep vanuit de vier dimensies. Vanuit de fysieke dimensie is o.a. belangrijk dat het vuil opgeruimd wordt ter voorkoming van ziektes in de stad. In de sociale dimensie bleek dat heel veel marginale mensen opgevoerd worden voor het werk als vuilnismen; op die manier krijgen ze een duidelijke en erkende plek in de samenleving. In de psychische dimensie kwam tot uiting dat het belangrijk is dat deze vuilnismannen gezien worden in wat ze goed kunnen, zodat hun zelfwaardergevoel versterkt. De grootste openbaring was wanneer de spirituele dimensie op die context toegepast werd. Wanneer je de mensen kunt aanspreken op de zelfoverstijgende waarde van hun werk, namelijk zij dragen mee verantwoordelijkheid voor een gezonde leefomgeving, dan stijgen ze ook werkelijk uit boven zichzelf. Dan doen ze hun werk niet alleen meer voor het geld of omdat het 'moet'. Dan is het ook niet meer nodig dat alle details van het werk in regels en wetten zitten om te garanderen dat het werk goed gedaan wordt. Vanuit de spirituele dimensie wordt 'het beste' in de mensen aangesproken. Dan komen ze in Kairos tijd waarin de tijd 'stilstaat' of uit het oog verloren wordt- dat is anders in Chronos tijd die afgemeten is en geld kost. Dan is men blij te 'mogen' bijdragen aan een belang dat groter is dan het 'kleine zelf'. De beloning zit dan in het voelen van dankbaarheid en het zien dat 'het goed is'. Dit is ook het niveau waarop 'geloof bergen verzet', of hier 'vuilnis opgeruimd' wordt op een manier die zelfs de beste manager niet kan verzinnen.